

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Psevdo-Poenitens Correctvs. Sive Doctrina Ecclesiae
Catholicæ, & Sanctorum, solemniorúmque Doctorum, De
Vera Poenitentia ...**

Dionysius <aus Werle>

Coloniæ Agrippinæ, 1692

Art. 1. Pœnitentia sine jejunio vacua est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41634

ARTICVLVS I.

Pœnitentia sine jejunio vacua est.

I. Idem Dominus, qui in Veteri Testamento per Joëlem Proph. c. 2. v. 12. peccatoribus acclamavit: *Convertimini ad me in toto corde vestro, IN JEJUNIO, & fletu & planctu &c.* iisdem & in Novo per S. Jacobum Apost. c. 4. v. 9. hæc intimavit: *Miseri estote (ταδαικασθετε, id est, affligimini, vel affligite vos) & lugete, & plorate, &c.*

II. Unde S. CHRYSOST. serm. de Pœnitentiâ, qui incipit: *Providâmente, versûs finem, Pœnitentia, inquit, sapor est jejunium.* quasi diceret: Pœnitentia sine jejunio, i. e. sine corporis afflictione, est prorsus insipida; vel, ut S. Basilius M. in homil. de jejunio dicit: *Pœnitentiâ sine jejunio friger;* sive, ut S. AUGUST. l. 1. contra Julianum Pelag. c. 5. hanc. S. Basili

222 *Pœnit. sine jejunio vacua est.*

sententiam collaudans, vertit: *Pœnitentia sine jejunio vacua est.*

III. S. JOAN CLIMACUS, circa annum D. 580. Abbas in monte Sinai, in scalâ Paradisi, gradu 5. *Pœnitentia*, inquit, est se ipsum condemnans cogitatio; est consolationis corporea perpetua repudiatio; est voluntaria rerum omnium, quæ affligunt toleratio; est cruciatuum sibi semper opifex; est valida ventris afflictio, animæque in sensu firmissimo jugis reprehensio; est abyssus humilitatis.

IV. Ibidemque narrat, se se in quodam loco propè Alexandriam pœnitentibus deputato, vidisse quosdam totas noctes adusque mane sub dio immotis pedibus stantes, & miserabiliter cum somno & naturâ luctantes, seque ipsos adhuc graviter objurgantes, ac conviciis insuper & contumeliis excitantes; alios frontibus humum ferientes, pavimentum lachrymis inundantes, se ipsos diverberantes, & ex

ima

imo pectore & intimis visceribus ritu
Leonum rugientes & ingemiscentes ;
qui saxa ipsa verbis & vociferationi-
bus precibusque ad Deum fufis ad sen-
sum commiserationis possent inflectere.
Videre erat in illis linguas ardentes, &
pro ritu Canum ex ore promissas. Alii
in gravi solis aestu se cruciabant. Alii
frigore se torquebant. Alii cum modi-
cum quid aquæ libassent, desierunt, tan-
tum ut ne siti enecarentur. Alii cum
panem gustassent duntaxat, illum rur-
sus procul à se reiciebant, SE INDIG-
NOS DICTITANTES QUI CI-
BUM HUMANUM SUMERENT,
qui bestiarum opera exercuissent.

V. Erat videre in illis genæ, quæ ex
assiduâ geniculationum consuetudine
callum obduxerant ; oculos exesos atque
depiletes, altosque in sinus capitis rece-
dentes. Genas habebant saucias, & ardo-
re ferventium lachrymarum adustas ;
vultusque pallentes & emaciatas facies,
nihil à mortuis, si conferres, differentes,
& .

224 *Pœnitent. sine jejuniis vacua est.*

VI. Maxima verò peccata; quæ ibidem ab hominibus laicis, vitæ monasticæ addictis, & sacros ordines non habentibus sic luebantur, erant *violatio signaculi Castitatis; gula, sive comestio furtiva; & subitus furor*; ut gradu 4. & 5. licet videre. Et si quando quis occultè fuerat lapsus, **DETECTO** [apud Abbatem] *vulnere*, petitoque *emplastro*, *importunis precibus & lacrymis* rogabat eidem loco adjudicari; *Ubi nullus unquam culinae fumus cernebatur; non vinum, non oleum in cibum adhibebatur; non aliud quicquam à foco, præter panem & minuta oluscula in mensam inferebatur;* & unde nemo unquam poterat efferre pedem, nisi postquam de eo *preses DIVINITUS* fuerat edoctus. Et quidem, ut gradu 4. refertur, frater quidam ex Alexandrino, trecentorum & triginta Monachorum Coenobio, eo quòd alium quendam fratrem tantummodò *ut nugacem & loquacem* criminatus fuerat,

rat, expulsus; in vestibulo portæ totos 7. dies substitit, assiduè aditum rursus ad Coenobium, & delicti veniam precans: Et licet per 6. dies nihil omnino gustasset, non tamen nisi hac conditione, *ut ad pœnitentium classem transfret,* rursus fuit admissus: Quam conditionem cum ille *obviis manibus amplexatus* fuisset, jussit eum Abbas ad præfatum carcerem deduci; in quo præter laicos Regulares, procul dubio & seculares pœnitentiam agebant

VII. ROGABANT illi sæpè *eximium suum Pastorem & judicem, uti collum numellis, & ferreis manicis brachia constringerentur; pedes cippo & robore, reorum ritu, includerentur; nec prius inde expedirentur, donec sepulchris inferrentur: immò ne se communi hominum sepulturâ dignaretur; sed more pecudum vel in flumen abijceret, vel feris in agno devorandos exponeret.*

VIII. Ita nimirum adhuc seculo
K 5 Christi

226 *Pœnit. sine jejuniò vacua est.*

Christi 6. penè elapso Christiani agnoscebant, quàm horrendum sit, DEUM viventem offendere ; atque in alterâ vitâ in ejusdem manus incidere ! Tu verò, qui ejusdem Majestatem immensam illis multò gravius læsisti, ab iisdem disce, non solarum, earumq; brevissimarum precû injunctiõem à sacerdotibus desiderare ; & , quando jejunas, te omni cibo desiderabili , immò & pane ipso indignissimum judicare, nec pharisaico fastu turgere. *Probè novimus*, inquebant jam dicti pœnitentes, & nec oculos ad cœlum levare audentes, *nos deinceps omni pœna & supplicio dignissimos. Nõ possumus enim pro numero & multitudiõne peccatorum nostrorum satisfacere etiam si totus mundus convocatus nobiscum plāgeret.* Seque ipsos excitando dicebant: *Curramus! fratres, curramus! neque impuro & arumoso corpori nostro parcamus ; sed mactemus carnem nostram , quemadmodum illa mactavit animas nostras.*

IX. Et

IX. Et S. Cyprianus, *Ad placandum, inquit, & exorandum Dominum non voce sola, sed & jejunijs & lacrymis, & omni genere deprecationis ingemiscamus.* ita ille epist. 7. *fideles assiduis orationibus & enixis precibus instanter incumbentes* exhortabatur.

ARTICVLVS II.

Jejunium sine eleemosynâ mortuum est: Et absque ea nequaquam & cum eadem verò citissimè exauditur oratio nostra.

I. S. PETRUS CHRYSOLOGUS *(monitu Sanctorum Petri Apostoli, & Apollinaris Ravennatium Episcopi ac Martyris, circa annum 433. ordinatus eorundem antistes) serm. 43.* Tria sunt, fratres, per quæ stat fides, constat devotio, manet virtus; Oratio, jejunium, misericordia: Quod oratio postulat, impetrat jejunium, misericordia accipit. Oratio, misericordia,

K 6

cordia,